

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **O. J. F.**
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-157823-3/OAM-2024 ze dne 30. 10. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 21. 10. 2024 další opakovanou (již šestou) žádost o udělení mezinárodní ochrany. O mezinárodní ochranu žádal ze tří důvodů: (1) V Nigérii aktuálně probíhá válka se státem Biafra. Během svého pobytu v Nigérii pracoval jako člen ochranného týmu pro politika bojujícího za osvobození státu Biafra (M. N. K.), který je momentálně ve vězení. Většina jeho kolegů, kteří ho znali, je už po smrti; (2) Po době strávené ve vězení v České republice (více než 7 let) navázal vztah s muži. V Nigérii je ale homosexualita

zakázána; (3) Žalobce má také dceru, jež je občankou České republiky. Ta má zanedlouho se svou matkou přijet do České republiky, aby navštívily žalobce. Žalobce by chtěl dceři zůstat nablízku.

2. Žalovaný řízení o žádosti podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil. (1) Žalobce se o své údajné funkci jakožto člena ochranného týmu nikdy dříve nezmínil. Jeho aktuální žádost je přitom již šestá v pořadí. Nadto žalobcem popisovaná válka se odehrávala v letech 1967–1970. Žalovaný tak uzavřel, že se nejednalo o novou skutečnost odůvodňující věcné posouzení žádosti. (2) Co se týče sexuální orientace žalobce, v té souvislosti žalovaný uvedl, že po návratu z vězení podal žalobce další žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Svou sexuální orientaci tedy také mohl sdělit žalovanému již dříve. (3) Novou skutečností nebylo ani to, že má žalobce dceru, neboť o dceři žalobce hovořil již dříve. Žalovaný v této souvislosti neshledal důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Nadto dcera aktuálně žije v zahraničí, nikoliv v ČR. Žalovaný rovněž dospěl k závěru, že od posouzení předchozí žádosti žalobce nedošlo v Nigérii k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení jeho nynější žádosti.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že o mezinárodní ochranu žádal, neboť vyšly najevo nové skutečnosti. Zaprvé to byla zhoršující se situace v Nigérii (nebezpečí teroristických útoků sekty Boko Haram a souvisejících únosů). V té souvislosti žalobce odkázal na doporučení a varování Ministerstva zahraničí na jejich internetových stránkách. Další novou skutečností byla homosexuální orientace žalobce, která není v zemi původu tolerována. Žalobce zcela odmítl tvrzení žalovaného, že jinou sexuální orientaci si není možné uvědomit až v pokročilém věku. Podle žalobce byly dány důvody pro udělení azylu, jelikož však žalovaný neshledal důvody pro jeho udělení, měl se důkladněji zabývat možností udělení humanitárního azylu. Zcela jistě však byly dány důvody pro udělení doplňkové ochrany.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Je nutné uvést, že žalobce žádal o mezinárodní ochranu již po šesté. Byl tedy opakovaně poučen o tom, že musí uvést veškeré důvody, pro něž o mezinárodní ochranu žádá. O své sexuální orientaci mohl žalobce zcela jistě hovořit dříve. Nejedná se tak o novou skutečnost odůvodňující věcné posouzení žádosti. Ke zmíněným obavám žalobce ohledně situace v Nigérii žalovaný uvedl, že zmíněná doporučení a varování Ministerstva zahraničí jsou určena především pro české občany, případně občany EU. Žalovaný se situací v Nigérii řádně zabýval. Neopomenul ani zájem žalobce zůstat nablízku dceři. Žalovaný však vyhodnotil, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, ani nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Nic z toho neshledal ani žalovaný.

Ústní jednání

5. Při ústním jednání žalobce spontánně uvedl podstatně jiná tvrzení než v žalobě. K žalobním tvrzením se vyjádřil až na základě výslovných dotazů soudu.
6. Žalobce tvrdil, že jeho žádost není další opakovanou žádostí, protože podal žádost jen v roce 2006 a 2023 (patrně v zařízení v Zastávce u Brna, nebo alespoň z tohoto zařízení cestoval za účelem podání žádosti). V mezidobí žalovaného jen informoval o důvodech, pro které se nemůže vrátit do Nigérie, ale o mezinárodní ochranu nežádal. Dále zopakoval své tvrzení z řízení o předchozích žádostech: že žádá o mezinárodní ochranu, protože

v Nigérii měl nastoupit na místo svého otce klerika a že jeho matka a sestra byly v té souvislosti zabity.

7. Tyto důvody se míjely s obsahem žalobních tvrzení, soud se proto žalobce dotázal, proč se vrací ke svým tvrzením z předchozích řízení o udělení mezinárodní ochrany a jaký mají vztah ke tvrzením, která uvedl v žalobě.
8. Žalobce následně k dotazu soudu potvrdil, že pracoval jako člen ochranného týmu pro politika bojujícího za osvobození státu Biafra a zároveň již jeho otec na této pozici pracoval, přičemž byl i klerikem, na jehož místo měl žalobce nastoupit. Dále žalobce k dotazu soudu sdělil, že tvrzení o smrti matky a dcery v aktuální žádosti neuvedl, protože to ministerstvo ví z předchozích řízení. K dotazu soudu žalobce také uvedl, že nemá informace o tom, že by se bezpečnostní či politická situace v Nigérii změnila od doby posouzení předchozích žádostí žalobce o mezinárodní ochranu. Teprve k dotazu soudu žalobce setrval na tom, že se do Nigérie nemůže vrátit také z důvodu své homosexuality. Žalobce sám uvedl, že této své inklinace se obával již od dětství, nicméně ve výkonu trestu odnětí svobody si ji uvědomil plně.

III. Posouzení věci

9. Žaloba není důvodná. Žalobce v další opakované žádosti ze dne 21. 10. 2024 neuvedl nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 3 zákona o azylu. Ze správního spisu pak nevyplývala žádná podstatná změna okolností a žalobce ji ani v řízení před soudem neprokázal.

Opakovanost žádosti a předmět přezkumu

10. V souzené věci nevznikly pochybnosti o tom, že jde o věc další opakované žádosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Obsah správního spisu vypovídá o tom, že jde o několikátou neúspěšnou žádost žalobce, nadto sám žalobce při ústním jednání spontánně tvrdil, že žádost podával v roce 2006 a 2023. Nyní posuzovaná žádost je však z roku 2024, byla by tedy třetí. Za toho stavu nebylo třeba podrobně řešit, zda žalobce těchto žádostí podal ještě více: *prima facie* se nabízí, že žalobcem při jednání popsané „informování o důvodech, proč se nemůže vrátit do Nigérie“ bylo žádostí ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o azylu. Z obdobného důvodu nebylo třeba řešit jinak relevantní (a potvrzený) názor rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 419/2019-49 ze dne 8. 2. 2021, podle něhož ani žádost podaná na standardizovaném formuláři žádosti o mezinárodní ochranu nemusí být žádostí o mezinárodní ochranu (srov. rozsudek KS v Plzni č. j. 35 Az 3/2023-65 ze dne 3. 10. 2024, odst. 8).
11. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl *nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody (a ty se ani neobjevily), ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).

12. U další opakované žádosti platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Změna oproti řízení první opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).
13. Z uvedeného lze dovodit, že v nynějším řízení *není rozhodná otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal svou již šestou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem soudu je pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto (další) opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.
14. Na uvedeném nic nemění ani čl. 46 odst. 3 (tzv. „procedurální“) směrnice 2013/32/EU. Podle tohoto ustanovení mají členské státy povinnost zajistit, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně *případného* posouzení potřeby mezinárodní ochrany, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně. Povinnost úplného a *ex nunc* posouzení v kontextu opakované žádosti o mezinárodní ochranu znamená, že pokud by se teprve v řízení před soudem objevily nové skutečnosti, potenciálně relevantní pro udělení mezinárodní ochrany, které žadatel objektivně nemohl uvést dřív, soud má povinnost se těmito skutečnostmi zabývat. Uvedenou povinnost ale nelze vykládat tak, že by krajský soud při přezkumu rozhodnutí o opakované žádosti (slovy směrnice o „následné žádosti“) měl místo žalovaného meritorně posoudit, zda žalobce splňuje či nesplňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Tím by nepřipustně nahrazoval rozhodovací činnost žalovaného (srov. rozsudek KS v Brně č. j. 41 Az 7/2023-25 ze dne 29. 3. 2023).

Okolnosti případu žalobce

15. Předně soud uvádí, že žalobce v minulosti postavil svůj azylový příběh na hrozbě pronásledování z *náboženských důvodů* (a protože odmítl převzít otcovu funkci, byly zabity jeho matka a sestra).
16. Tyto důvody při ústním jednání zopakoval, nemají nicméně předobraz v žalobě. Jde tedy o žalobní body uplatněné opožděně až po uplynutí lhůty k podání žaloby. V tomto ohledu a procesním kontextu se pravidla § 75 s. ř. s. uplatní i vedle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice a § 32 odst. 9 zákona o azylu (srov. výše k významu posouzení *ex nunc* u opakované žádosti). Zjevně pak jde o důvody, které žalobce již dříve uvedl.
17. Aktuálně žalobce v řízení před správním orgánem uvedl tři důvody, proč o mezinárodní ochranu žádá: Jeho údajná funkce člena ochranného týmu pro politika bojujícího pro osvobození státu Biafra. Dále jeho sexuální orientace a nezletilá dcera, jež je občankou ČR. V řízení před soudem pak začal tvrdit, že se do Nigérie nemůže vrátit ze strachu z teroristické skupiny Boko Haram a souvisejících nepokojů.
18. Řízení o předchozí (páté) žádosti žalobce o mezinárodní ochranu bylo pravomocně skončeno dne 24. 8. 2023. Žalobce Nigérii opustil již v roce 2006, žalovaný tak správně

vyhodnotil, že o své údajné funkci jakožto člena ochranného týmu mohl žalobce hovořit již v rámci předchozích řízení. To plyne i z tvrzení žalobce při ústním jednání před soudem, při kterém spojil tuto funkci s funkcí otce, o které hovořil dříve. Žalobce tedy zavinil, že toto tvrzení nebylo předmětem předchozího posouzení. Toto tvrzení tedy nemůže založit přípustnost další opakované žádosti.

19. Rovněž o své sexuální orientaci mohl žalobce hovořit dříve. Žalobce byl z vězení propuštěn dne 30. 7. 2017, poté podal dne 29. 7. 2019 třetí žádost o mezinárodní ochranu. Následně byl žalobce opět odsouzen k trestu odnětí svobody, přičemž z vězení byl propuštěn dne 10. 4. 2023. Následně žalobce podal dne 26. 4. 2023 čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu a dne 1. 8. 2023 podal pátou žádost. Žalobce tak zcela jistě svá tvrzení o své sexuální orientaci mohl sdělit žalovanému již v rámci těchto řízení. To plyne i z tvrzení žalobce při ústním jednání před soudem, při kterém hovořil o svých obavách od dětství a uvědomění si své homosexuality ve výkonu trestu. Žalobce tedy zavinil, že toto tvrzení nebylo předmětem předchozího posouzení. Toto tvrzení tedy nemůže založit přípustnost žádosti.
20. Zároveň se soud ztotožnil s žalovaným i v tom, že tvrzení o homosexuální orientaci žalobce je s ohledem na tyto okolnosti nedůvěryhodné: žalobce žádá o mezinárodní ochranu opakovaně, není schopen si zajistit regulérní pobytový titul podle zákona o pobytu cizinců a aktuální, další opakovanou žádost podal po své zadržení a zajištění za účelem správního vyhoštění. Za situace *nedůvěryhodnosti tvrzení žalobce* je irelevantní jeho polemika nad tím, kdy si dospělí mohou uvědomit svou sexuální orientaci. K věcnému posouzení této námitky by soud přistoupil, jen pokud by žalobce byl v jiných ohledech důvěryhodný.
21. O své nezletilé dceři žalobce hovořil již dříve (již v rámci řízení o druhé žádosti), nadto dcera nežije na území ČR. Soud tak uzavírá, že žalobce v řízení před správním orgánem neuvedl žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly věcné posouzení jeho nynější žádosti.
22. Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že by se žalovaný dostatečně nezabýval bezpečnostní situací v zemi původu. Žalovaný vyšel z informací odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra o Nigérii – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 14. 6. 2024 a Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 10. 9. 2024. Co se týče vnitřních ozbrojených konfliktů, žalobce namítl, že v Nigérii probíhá válka se státem Biafra. Z výše uvedených informací ale nevyplyvá, že by v Nigérii v současné době probíhala válka. Nadto jak uvedl žalovaný, žalobce spíše popisoval konflikt, který se odehrál před více než 50 lety. Z tvrzení žalobce při ústním jednání před soudem ostatně vyplynulo, že sám žalobce žádné aktuální či adresné informace o situaci v Nigérii nemá.
23. Co se týče aktivit skupiny Boko Haram, z informace Ministerstva vnitra ze dne 14. 6. 2024 skutečně vyplývá, že došlo k obnovení jejich útoků na severovýchodě země. V Nigérii je obecně dlouhodobě špatná bezpečnostní situace. To však na správném postupu žalovaného ohledně zastavení řízení ve věci nynější žádosti žalobce nic nemění, neboť ani tato změna nepředstavuje v případě žalobce nějakou podstatně novou skutečnost: Již v rámci řízení o druhé žádosti (žádost podána dne 18. 9. 2014) totiž žalovaný vycházel z toho, že v severovýchodní části Nigérie působí skupina Boko Haram. Žalobce nadto nijak nespecifikoval, proč se skupiny obává a prvně se o ní zmínil až nyní

v řízení před soudem. Nikdy dříve v rámci svých předchozích pěti žádostí o skupině nehovořil.

24. Z informace Ministerstva vnitra ze dne 10. 9. 2024 také vyplývá, že se neúspěšný žadatel o mezinárodní ochranu při návratu do země zařadí do běžného života. Zároveň se může přemístit do jiné části města, případně změnit svoji identitu. Dle informací o situaci v Nigérii je totiž skupina Boko Haram činná převážně na severovýchodě země.
25. Oproti skutkové situaci, ze kterých vycházely předchozí žádosti žalobce (a rozhodnutí o nich) tedy nedošlo ke změně, která by byť jen potenciálně mohla naplnit potřebnou míru důkazu přiměřené pravděpodobnosti pronásledování či skutečného nebezpečí vážné újmy (k důkaznímu břemenu a míře důkazu srov. rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS).
26. Na základě výše uvedených informací tak žalovaný dospěl k přiléhavému závěru, že v Nigérii nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Na uvedeném nic nemění odkaz žalobce na internetové stránky Ministerstva zahraničních věcí, neboť ty neobsahují žádné konkrétní informace týkající se přímo žalobce, popřípadě obecné změny situace, která by na žalobce mohla mít vliv. Stručně řečeno, nestabilita bezpečnostní situace v Nigérii byla předmětem již předchozích řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a z ničeho neplyne, že by došlo k nějaké podstatné změně odůvodňující věcné posouzení nynější žádosti žalobce.
27. Nedůvodná je i námitka směřující proti neudělení humanitárního azylu Z § 11a odst. 3 zákona o azylu plyne, že u nepřipustné další opakované žádosti se otázky rozhodné pro udělení humanitárního azylu podle § 14 téhož zákona nehodnotí. Respektive nehodnotí se přímo: existence důvodů hodných zvláštního zřetele by byla důvodem pro výjimečné připuštění žádosti podle § 11a odst. 4 zákona o azylu. Jak plyne z celého odůvodnění naříkaného rozhodnutí, žalovaný nepovažoval skutkovou situaci žalobce za nějak mimořádnou, naopak považoval jeho žádost za účelovou. S tím se soud ztotožnil. Protože žádné důvody zvláštního zřetele v případě dány nejsou, nebyl ani důvod rozhodovat o udělení humanitárního azylu.

IV. Závěr

28. Žalovaný tedy posoudil rozhodné otázky správně a jeho rozhodnutí netrpí ani vadami řízení. Soud proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků řízení tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Ke smyslu soudní ochrany v obdobných věcech

29. Krajský soud v Plzni opakovaně kritizoval stav, kdy žalobci zastoupení více či méně profesionalizovanými zástupci (advokáty, neziskovými organizacemi) uvádí tvrzení, která jsou zcela mimoběžná s dosavadním vývojem řízení. To byl stav, který však bylo možné řešit s těmito zástupci, kteří byli za výkon zastoupení odpovědní. Změna ve způsobu poskytování právní pomoci v zařízeních pro zajištění pak v poslední době vede k tomu, že cizinci podávají sice bezvadné žaloby, které ovšem zjevně nepsali. To podstatně snižuje pravděpodobnost, že jim bude zástupce ustanoven zdejším soudem. Pakliže při následném ústním jednání a po uplynutí žalobních lhůt vyjde najevo, že tito cizinci ani přesně neví, co v žalobě uvedli, nastává situace bez rozumného řešení a s poměrně předvídatelným

nepříznivým následkem pro žalobce, a to i přes uplatnění poučovací povinnosti soudu. Taková právní služba poskytnutá anonymně a bez odpovědnosti, je službou medvědí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona o azylu].

Plzeň 6. května 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce